

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5Tos/3/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010460  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8714010460.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2018 v Prešove takto

### rozhodol:

Podľa 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti okresného prokurátora z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 15.11.2017 v celom rozsahu.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovuje, že odsúdený A. V., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J. - Y., Y. námestie XXXX/XX, sa v skúšobnej dobe určenej mu na 2 roky pri podmieničnom odklade výkonu trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 10.11.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona n e o s v e d č i l a preto nariaďuje vykonanie trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona pre výkon uloženého trestu ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad uznesením sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 15.11.2017 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že ods. A. V. sa v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatného dňa 30.12.2014, osvedčil.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo vyhlásené v prítomnosti odsúdeného a prokurátora, podal sťažnosť prokurátor dňa 16.11.2017. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti vyslovil, že s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu nie je možné sa stotožniť, keďže má za to, že skúšobná doba podmieničného odsúdenia začala ods. I. V. plynúť späť k začatiu plynutia započítanej skúšobnej doby podmieničného odsúdenia, teda dňom 05.09.2014. Po odsúdení rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2014 zo dňa 04.09.2014, právoplatným dňa 04.09.2014, ktorého výrok o treste bol síce zrušený za súčasného uloženia súhrnného trestu, si bol ods. I. V. vedomý plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia a aj napriek tomu spáchal dňa 28.09.2014, teda krátko po začatí plynutia pôvodnej skúšobnej doby podmieničného odsúdenia úmyselný zločin, hoci mu s jeho ohľadom na predchádzajúce odsúdenie muselo byť zrejmé, že v prípade ďalšieho vybočenia zo spoločensky akceptovateľného správania, bude nariadený výkon nepodmieničného trestu odňatia slobody. S poukazom na § 50 ods. 3 Tr. zákona sa doba, po ktorú viedol odsúdený v skúšobnej dobe riadny život na základe skôr vydaného a právoplatného rozhodnutia započítava aj do novourčenej skúšobnej doby uloženej mu súhrnným trestom, potom aj spáchanie ďalšej trestnej činnosti počas jej plynutia, aj napriek následnému zrušeniu trestu v dôsledku ukladania nového - súhrnného trestu, je treba posudzovať ako spáchanie činu v takto novourčenej skúšobnej dobe. Započítanie skúšobnej doby podmieničného odsúdenia pri uložení súhrnného trestu podľa § 50 ods. 3 Tr. zákona musí mať za následok, že konajúci súd bude pri následnom rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného počas skúšobnej doby podmieničného odsúdenia, skúmať správanie sa odsúdeného počas celej skúšobnej

doby, vrátane započítanej skúšobnej doby. V opačnom prípade by nastala situácia, kedy by sa správanie odsúdeného počas plynutia započítanej skúšobnej doby nikdy nevyhodnocovalo v súvislosti s vykonávacím konaním. Akýkoľvek iný výklad popiera účel § 49 ods. 1 Tr. zákona. Je potrebné uviesť, že správnosť a zákonnosť uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 5T/125/2014-162 zo dňa 29.01.2015 o započítaní skúšobnej doby podľa § 50 ods. 3 Tr. zákona nemožno namietat, keďže v čase vydania uvedeného rozhodnutia nemal konajúci súd vedomosť o spáchaní úmyselného trestného činu ods. A. V. dňa 28.09.2014, za ktorý bol odsúdený až rozsudkom zo dňa 25.05.2015, právoplatným dňa 30.09.2015. Vyššie uvedený názor podporujú aj závery rozsudku NS SR sp. zn. 5Tdo/48/2016 zo dňa 14.07.2016, ktorým na základe dovolania generálneho prokurátora SR rozhodol o porušení zákona v prospech obvineného, pričom porušenie zákona malo súvis aj s posúdením predmetnej otázky posudzovania správania sa obvineného počas plynutia započítanej skúšobnej doby. Z uvedeného rozhodnutia okrem iného vyplýva, že pokiaľ sa v zmysle § 50 ods. 3 Tr. zákona do novourčenej skúšobnej doby podmiennečne odsúdeného započítava aj doba, počas ktorej tento na základe skôr vydaného a neskôr zrušeného rozhodnutia viedol riadny život, potom je rovnako nutné postupovať aj v opačnej situácii, t. j. ak v takto súdom určenej skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia obvinený riadny život nevedie a spácha úmyselný trestný čin. Ak riadny život nevedol a v uvedenom medziobdobí spáchal úmyselný trestný čin, potom je potrebné mať za to, že sa tak stalo v čase plynutia novourčenej skúšobnej doby. Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol, že ods. A. V. sa v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatným dňa 30.12.2014, v trvaní 8 mesiacov vykoná so zaradením v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti v neprospech odsúdeného prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

Sťažnostný súd sa v prvom rade v rámci prieskumného konania zaoberal procesným postupom konajúceho súdu, z ktorého vyplynulo, že vo veci bolo vykonané verejné zasadnutie za osobnej účasti odsúdeného I. V., ktorý mal možnosť sa vyjadriť k predmetu konania ako aj k vykonaným dôkazom a predniesť argumenty k rozhodnutiu o osvedčení sa, resp. k nariadeniu výkonu trestu. Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami procesného predpisu, preto svoje skutkové závery mohol opierať o výsledky dôkaznej situácie, avšak hodnotenie dokazovania je zmätočné a nelogické, teda nie je v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože napadnutý výrok nekorešponduje skutočnostiam plynúcim z vykonaného dokazovania

Konajúci súd výrok, že odsúdený A. V. sa osvedčil, oprel o záver, že zločin lúpeže spáchaný odsúdeným dňa 28.09.2014, z ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/20/2015 zo dňa 25.05.2015, je spáchaný pred skúšobnou dobou podmiennečného odsúdenia, pretože táto začala plynúť dňa 31.12.2014 na základe trestného rozkazu sp. zn. 5T/125/2014 a uplynula dňa 05.09.2016. Podľa názoru konajúceho súdu na tomto závere nemôže zmeniť nič ani uznesenie konajúceho súdu č. k. 5T/125/2014-162 zo dňa 29.01.2015 o započítaní už vykonanej časti skúšobnej doby v trestnej veci sp. zn. 4T/88/2014 do skúšobnej doby určenej odsúdenému pri ukladaní súhrnného trestu trestným rozkazom sp. zn. 5T/125/2014, pretože v čase vydania tohto rozhodnutia neexistovalo právoplatné odsúdenie ods. I. V. vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/20/2015 a zároveň už neexistovalo rozhodnutie o treste vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2014, ktoré bolo zrušené výrokom z rozhodnutia Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/125/2014.

Z pohľadu prezentovaných záverov a úvah konajúcim súdom je nutné konštatovať, že vyslovené závery o plynutí skúšobnej doby nie sú v súlade so zákonnou úpravou, ktorú citoval konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, keďže pri hodnotení dôkaznej situácie neprihliadal na obligatórnu povinnosť súdov o započítaní skúšobnej doby v prípade splnenia zákonných podmienok, v dôsledku čoho nesprávne určil plynutie skúšobnej doby po uložení súhrnného trestu a nelogicky ju skrátil.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona pri povolení podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 50 ods. 3 Tr. zákona doba, po ktorú viedol odsúdený v skúšobnej dobe riadny život, sa započítava do skúšobnej doby novourčenej pri povolení odkladu výkonu trestu odňatia slobody alebo probácie uložených za ten istý skutok, alebo do skúšobnej doby alebo probácie určených pri uložení súhrnného trestu.

Z chronológie odsúdení je zrejmé, že ods. A. V. bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2014 zo dňa 04.09.2014, právoplatným dňa 04.09.2014, uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Následne bol I. V. trestným rozkazom konajúceho súdu sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatným dňa 30.12.2014, odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2014 zo dňa 04.09.2014.

Konajúci súd uznesením sp. zn. 5T/125/2014 zo dňa 29.01.2015, právoplatným dňa 10.02.2015, rozhodol o započítaní doby od 05.09.2014 do 30.12.2014 do skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia v trvaní 2 rokov uloženej mu trestným rozkazom konajúceho súdu č. k. 5T/125/2014-149 zo dňa 10.11.2014.

Z doposiaľ uvedeného je teda zrejmé, že k započítaniu skúšobnej doby od 05.09.2014 do 30.12.2014, ktorá bola určená ods. I. V. v trestnej veci konajúceho súdu sp. zn. 4T/88/2014, do skúšobnej doby novourčenej trestným rozkazom sp. zn. 5T/125/2014 z 10.11.2014 došlo postupom podľa § 50 ods. 3 Tr. zákona z dôvodu ukladania súhrnného trestu, a preto za začiatok plynutia skúšobnej doby vo veci sp. zn. 5T/125/2014 je nutné považovať deň 05.09.2014. Ak odsúdenému bola určená skúšobná doba na 2 roky, táto potom uplynula dňa 05.09.2016.

Záver konajúceho súdu, že odsúdenému v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5T/125/2014 plynula skúšobná doba až od 31.12.2014, keďže trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 30.12.2014 a jej plynutie skončilo dňa 05.09.2016, nie je v súlade s vyššie uvedenými skutkovými zisteniami a ani s hmotnoprávnou úpravou výkonu trestu odňatia slobody s jeho podmienenečným odkladom.

Argumentácia konajúceho súdu, že zločin lúpeže nebol spáchaný odsúdeným v skúšobnej dobe, pretože v čase rozhodnutia o započítaní skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia už neexistovalo rozhodnutie o treste vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2014, ktoré bolo zrušené podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona trestným rozkazom konajúceho súdu sp. zn. 5T/125/2014, je mimo zákonných limitov o ukladaní súhrnného trestu a jeho výkone započítaním už vykonanej časti trestu, ktorý bol v dôsledku uloženia súhrnného trestu zrušený. Účelom ukladania súhrnného trestu podľa teleologického výkladu právnych noriem je uloženie jedného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, preto v prípade uloženia súhrnného trestu za splnenia podmienok uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zákona sa súčasne zrušuje trest uložený skorším rozhodnutím podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona vo vzťahu ku zbiehajúcemu sa trestnému činu. Na ukladanie súhrnného trestu nadväzuje právna úprava o započítaní už vykonanej časti zrušeného trestu uloženého za zbiehajúci sa trestný čin do trestu novo uloženého vrátane tohto trestného činu, pokiaľ je započítanie možné (podmienený trest odňatia slobody, nepodmienený trest odňatia slobody, trest zákazu činnosti, či peňažný trest). Podstata započítania trestov tak umožňuje, aby skorší výkon

trestu toho istého druhu odsúdeným bol súčasťou vykonania trestu uloženého konečným rozhodnutím, samozrejme za splnenia podmienok stanovených zákonov. K započítaniu takto čiastočne vykonaného trestu môže dôjsť až po právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o uložení súhrnného trestu, keďže iba takéto rozhodnutie má právne významné účinky uloženia súhrnného trestu a zrušenia skoršieho rozhodnutia o treste. Preto je právne nevýznamné, že v čase započítania vykonaného trestu skorší rozsudok o uložení trestu už neexistuje, keďže reálne k čiastočnému výkonu uloženého trestu došlo.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia tiež plynie, že konajúci súd nepovažoval uznesenie o započítaní skúšobnej doby za základ pre určenie plynutia skúšobnej doby u odsúdeného od 05.09.2014 aj preto, lebo v čase vydania tohto rozhodnutia ešte neexistovalo právoplatne odsúdenie I. V. vo veci konajúceho súdu vedenej pod sp. zn. 5T/20/2015, z ktorého podľa odvolateľa je potrebné usudzovať na to, že odsúdený počas skúšobnej doby nevedol riadny život. Ani túto argumentáciu konajúceho súdu, ktorá je nelogická a zmätočná, nemožno považovať za správnu, pretože v čase rozhodovania o započítaní konajúci súd vychádzal z vtedy existujúceho právneho stavu, na základe ktorého mohol vysloviť, že odsúdený v dobe od 05.09.2014 do 30.12.2014 viedol riadny život. Samotná skutočnosť, že konajúci súd v čase započítania skúšobnej doby disponoval informáciou o podozrení ods. I. V. zo spáchania zločinu lúpeže dňa 28.09.2014, nemohla byť podkladom pre vyslovenie, že odsúdený v tejto skúšobnej dobe nevedol riadny život, lebo by sa tým poprela základná zásada trestného konania „prezumpcie nevinny“.

K rozhodnutiu o započítaní skúšobnej doby si dovoľuje ešte sťažnostný súd uviesť i to, že toto uznesenie je právoplatné a súdy sú ním viazané, pretože nebolo v predpísanom konaní zrušené a v rámci vykonávacieho konania nemôžu preskúmavať jeho zákonnosť a správnosť.

Z vykonaného dokazovania konajúcim súdom vyplýva, že ods. A. V. bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/20/2015 zo dňa 25.05.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/29/2015 zo dňa 30.09.2015 uznaný vinným zo spáchania skutku dňa 28.09.2014 posúdeného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho z odpisu registra trestov je zrejme i to, že konajúci súd vo veci vedenej pod sp. zn. 5T/2/2016 rozhodol dňa 24.02.2016 rozsudkom, ktorým uznal ods. A. V. vinným zo spáchania prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 20.04.2015, pričom na toto protiprávne konanie, ktoré je úmyselným prečinom, konajúci súd neprihliadal pri hodnotení osoby odsúdeného. Upustenie od uloženia súhrnného trestu za uvedený prečin vo vzťahu k rozsudku sp. z. 5T/20/2015 nemá žiadny vplyv na fakt, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia úmyselný trestný čin.

Pokiaľ odsúdený I. V. spáchal v dňoch 28.09.2014 a 20.04.2015 skutky posúdené ako zločin lúpeže a prečin krivej výpovede a krivej prísahy, spáchal ich v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za iný trestný čin so zreteľom na plynutie skúšobnej doby od 05.09.2014 do 05.09.2016.

Podmienkou pre vyslovenie záveru, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, je podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona predovšetkým vedenie riadneho života počas skúšobnej doby a riadne vykonanie iných uložených sankcií a plnenie uložených obmedzení, či povinností.

Za vedenie riadneho života možno považovať iba také správanie sa, ktoré preukazuje na dodržiavanie spoločenských a právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností.

Spáchanie dvoch skutkov posudzovaných ako úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby, ktorej určením pri podmiennečnom odklade uloženého trestu vo výmere 8 mesiacov dal konajúci súd možnosť nápravy odsúdenému najmä jeho pričinením, nemožno považovať za riadne vedenie života. Toto zistenie je tou konkrétnou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje bez rozumných pochybností záver, že odsúdený I. V. aj napriek hrozbe výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti a teda zákonom vymedzené podmienky pre rozhodnutie o osvedčení sa nespĺnil.

Sťažnostný súd ods. I. V. pre výkon nariadeného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, čo zodpovedá zisteniu, že pred spáchaním prečinu podľa § 245 ods. 1, § 156 ods. 1 a § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukázaním na uvedené sťažnostný súd uzavrel, že sťažnosť podaná prokurátorom je dôvodná a preto jej vyhovel, keď postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku na jej podklade zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.  
jednohlasne

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.